

Κυριακή πρὸ τῆς Ὑψώσεως, (Γαλ.6,14) (Anthony Bloom Metropolitan of Sourozh (1914- 2003))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στὴν ἐπιστολὴ του πρὸς Γαλάτας (6,14) ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέει ὅτι ὁ κόσμος ἔχει σταυρωθεῖ γιὰ ἐκεῖνον κι ἐκεῖνος σταυρώθηκε γιὰ τὸν κόσμο. Τί σημαίνει αὐτὸ ; Ὁ Παῦλος δὲν σταυρώθηκε , οὔτε καὶ ὁ κόσμος · ἀλλὰ ἡ εἰκόνα στὴν ἀρχαία γλῶσσα εἶναι ξεκάθαρη. Στὴν σταύρωση τὰ χέρια τοῦ θύματος εἶναι ἀπλωμένα στὶς δύο πλευρὲς τοῦ σταυροῦ, βίαια χωρισμένα καὶ καρφωμένα στὸν σταυρό ἔτσι πὺν νὰ μὴν σμίξουν ποτὲ ξανά. Κι εἶναι αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο μᾶς μιλάει ὁ Παῦλος. Μέσω τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ὁ κόσμος ἔχει ἀποκοπεῖ ἀπὸ ἐκεῖνον καὶ ἔχει γίνεῖ ἐντελῶς ξένος, ἕναν κόσμο πὺν δὲν μπορεῖ πια νὰ φτάσει, πὺν δὲν θέλει πλέον νὰ πλησιάσει, ἕναν κόσμο πὺν ὄχι μόνο τὸν ἔχουν πάρει ἀπὸ ἐκεῖνον, ἀλλὰ πὺν ἀπορίπτει. Καὶ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἔγινε ξένος γιὰ τὸν κόσμο, ἐπειδὴ ὁ κόσμος δὲν μπορεῖ πλέον νὰ τὸν δεχτεῖ μὲ τοὺς νέους ὅρους, τοὺς ὅρους τοῦ Χριστοῦ, μὲ τοὺς ὁποῖους ζεῖ.

Θὰ πρέπει νὰ σκεφτοῦμε τὸν ἑαυτὸ μας ὅταν ἀκοῦμε τέτοια λόγια καὶ βλέπουμε αὐτὲς τὶς εἰκόνες. Ὁ Παῦλος ἦταν ἐχθρὸς τοῦ Χριστοῦ· ταξίδεψε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς τὴ Δαμασκὸ μὲ σκοπὸ νὰ ἐξολοθρεύσει τοὺς ὄπαδους Του ἐπειδὴ ἦταν ψεῦτες, βλάσφημοι, καὶ καθ'ὄδον συναντήθηκε μὲ τὸν Χριστό. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή ὁ Χριστὸς ἔγινε ὁ Κύριος του, ὁ Θεὸς Του, καὶ κανένας ἄλλος δὲν ὑπῆρχε πὺ ν'ἀξίζει γιὰ ἐκεῖνον. Εἶχε μιὰ μεγάλη καὶ πλατιὰ καρδιὰ γιὰ νὰ μπορέσει νὰ δεχτεῖ τὸ μήνυμα καὶ ν' ἀνταποκριθεῖ σ' αὐτὸ μ' ὅλη του τὴν ὑπαρξη, τὴ ζωὴ, ν'ἀντιμετωπίσει ὅ,τι μποροῦσε νὰ συμβεῖ.

Πράγματικά, γιὰ ἐμᾶς ἡ ἱστορία τῆς Σταύρωσης εἶναι μιὰ ἱστορία πὺ ἀκοῦμε τόσο συχνά - οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἐμᾶς ἀπὸ τὰ παιδικὰ μας χρόνια, ἢ τουλάχιστον ἀπὸ τότε πὺ εἴμασταν νέοι. Ὑπῆρξε κάποια στιγμή ὅπου μέσα ἀπὸ τὴν παιδικὴ φαντασία, ἀνταποκριθήκαμε σ'αὐτὴ τὴν ἱστορία μ'αἴσθημα βαθύ, καὶ τότε σὰν ν' ἀποκτήσαμε ἀνοσία - τὴν ἀποδεχτήκαμε ὡς στοιχεῖο δεδομένο τῆς πίστες μας, ἔπαψε νὰ εἶναι γεγονὸς τῆς ζωῆς μας. Ὁ Ἅγιος Παῦλος λέει σὲ κάποιο ἄλλο ἐδάφιο ὅτι γιὰ ἐκεῖνον, ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλη του ἡ ζωὴ, κι ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἦταν αὐτὸς πὺ ἦταν, τὶ ἄλλο θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἀντάξιο αὐτῆς τῆς ζωῆς; Μὲ τὶ θὰ μποροῦσε νὰ συγκριθεῖ; Σκεφτεῖτε γιὰ μιὰ στιγμή, τὶ θὰ συνέβαινε ἂν κάποιος πὺ ἀγαπᾶτε, ἢ πὺ θαυμάζετε, πέσει θύμα βίας, δολοφονικῆς σκληρότητας ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπειδὴ ἀντιστάθηκε σὲ κάτι πὺ ἄξιζε γιὰ αὐτὸν περισσότερο ἀπὸ τὴ ζωὴ, ἴσως γιὰ τὴ ζωὴ σας, γιὰ νὰ σώσει ἐσᾶς προσωπικά. Θὰ μπορούσατε ποτὲ νὰ ἐπιστρέψετε πίσω στὰ πράγματα πὺ τοῦ στοίχισαν τὴ ζωὴ; Θὰ μπορούσατε, θὰ μποροῦσε

κάποιος ἀπὸ ἐμᾶς νὰ παίξει μὲ τὴ ζωὴ; Μποροῦμε νὰ ζοῦμε ἀνόητα; Θὰ διαλέγαμε τὸ κακὸ, ἐνῶ προσπαθοῦμε νὰ τὸ μεταμφιέσουμε μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο; Ἐνῶ γνωρίζαμε ὅτι ἐπειδὴ κάναμε αὐτὴν τὴν ἐπιλογή - ἴσως μιὰ ἀσήμαντη ἐπιλογή, ἀλλὰ ἐγκληματική - ἕνα ἀγαπημένο πρόσωπο, ἢ ἀπλὰ ἕνας ἄνθρωπος, θὰ ἔπρεπε νὰ πεθάνει γι' αὐτό; Ἕνας μεθυσμένος ὁδηγὸς εἶναι ἕνα παράδειγμα. Ἀλλὰ ὑπάρχουν τόσοι τρόποι ποὺ γινόμαστε ἢ καταστροφὴ γιὰ τὸν ἄλλον...

Καὶ ὑπάρχουν ἥρωικοὶ τρόποι μὲ τοὺς ὁποίους οἱ ἄνθρωποι προσφέρουν τὴ ζωὴ τους γιὰ τοὺς ἄλλους, ἐπειδὴ ὁ ἄλλος ἦταν ἀνόητος· ὄχι τόσο ἀμαρτωλὸς ὅσο τοῦ φάνηκε - ἀπλὰ ἀνόητος! Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ τρέλα σημαίνει θάνατο.

Ποῦ εἶναι ἡ θέση μας σ' ὅλα αὐτά; Μπορεῖ κάποιος νὰ πεῖ τίμια τὰ λόγια ποὺ εἶπε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος σ' αὐτὴ τὴν Ἐπιστολή, ἢ σὲ ἄλλο κείμενο ὅταν λέει ὅτι γιὰ ἐκεῖνον ζωὴ εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ζωὴ, ὅτι ἀνυπομονεῖ νὰ πεθάνει γιὰ νὰ εἶναι μ' Ἐκεῖνον, ὅτι ἡ ζωὴ στὴ γῆ εἶναι χωρισμὸς καὶ ὅτι ἡ μοναδική του προσμονὴ εἶναι νὰ ἐνωθεῖ μαζί Του; (Φιλιππησίους 1:21).

Ἄς σκεφτοῦμε σοβαρά. Αὐτὰ τὰ λόγια τῆς Γραφῆς δὲν εἶναι γραμμένα γιὰ νὰ μᾶς κρίνουν, γιὰ νὰ μᾶς καταδικάσουν, ἀλλὰ εἶναι ἕνα κάλεσμα· ὁ Παῦλος λέει: «Γνωρίζω τὶ σημαίνει νὰ ἔχει κάποιος ἀνακαλύψει τὴν αἰώνια ζωὴ, τὶ σημαίνει νὰ ἔχει ἀνακαλύψει τὸν Χριστό, νὰ ἔχει ἀνακαλύψει ὅτι τὸ κάθε τι ἔχει ἀξία στὴ ζωὴ σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ πράγματα ποὺ ὑπηρετοῦμε δουλικά. Ἀνακαλύψτε τα, θὰ μᾶς ἔλεγε, ἐπιστρέψτε στὴ ψυχὴ σας, στὸ παρελθόν σας, στὴν πρώτη στιγμή ποὺ ὁ Χριστὸς μπῆκε στὴ ζωὴ σας, στὴν καρδιά σας, τὴ στιγμή τοῦ θαύματος, τῆς χαρᾶς, τῆς ἐλευθερίας, καὶ τότε ζῆστε ἀπὸ αὐτὴν, ἀφήνοντας κάθε τι σκοτεινὸ, ἄψυχο, ἄσχημο! Διαλέξτε τὸ φῶς, τὴ ζωὴ, τὴ χαρὰ - ὅλα αὐτὰ ποὺ περικλείει τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ. Ἀμήν.

Ἀπόδοση στὴν νεοελληνικὴ: www.agiazoni.gr

Πηγή: [agiazoni.gr](http://www.agiazoni.gr)